

## **МЕНЕДЖМЕНТ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ (соціально-економічні аспекти)**

*“Два винаходи людства можна вважати найскладнішими:  
управляти й мистецтво виховувати”*

І. Кант

Гарантування сталого розвитку – одна із складових мети функціонування будь-якої держави. Сталий розвиток, скажімо, житлового та комунального господарства, транспорту та зв'язку, освіти, культури й охорони здоров'я істотно впливає не лише на вирішення основних соціально-економічних проблем, створення комфортних, безпечних умов життєдіяльності людини, а й на майбутнє країни. І цьому має сприяти менеджмент, у тому числі у сфері підготовки кадрів. Менеджмент – це організаційна функція підприємства як особливої економічної поведінки суб'єкта господарської діяльності в умовах загального товарного виробництва. Менеджмент відображає дієздатність усіх елементів сукупного працівника ефективно функціонувати в умовах ринкової економіки і тим самим реалізувати цільову функцію підприємницької діяльності. Це мистецтво управління інтелектуальним потенціалом суспільства, його матеріальними та фінансовими ресурсами з метою досягнення найвищої ефективності [1, с. 3].

Менеджмент у сфері послуг, зокрема у сфері підготовки кадрів набуває особливого значення. Адже забезпечення сталого розвитку потребує дослідження форм і методів управління на рівні основної ланки – підприємства, організації, навчального закладу. Активний вихід останніх на європейські та інші відповідні ринки обумовлює необхідність вивчення менеджменту в усіх складових сталого розвитку в інших країнах світу, соціально-економічного розвитку в контексті сучасного менеджменту [2].

Світова практика свідчить, що з розвитком ринкових відносин загострились проблеми соціально-економічного характеру у сфері освіти, охорони здоров'я, соціального середовища в цілому. Наразі вкрай важливим є забезпечення стабільності та динамічності соціально-економічного розвитку. Результатом цього має стати:

- духовна єдність суспільства;
- стабільність і динамізм соціального розвитку суспільства;
- зміцнення суверенітету держави;
- забезпечення ефективного та соціально орієнтованого державного управління в цілому та гуманітарними процесами, зокрема;
- задоволення соціальних потреб населення тощо [3].

Ненадання населенню відповідних послуг або надання послуг невідповідної якості створює негативну базу для розвитку інших галузей економіки; незабезпечення відповідного кваліфікаційного рівня працівників не дозволяє останнім оволодівати новими трудовими функціями, новими, більш сучасними технологіями та технікою [4].

На подолання цих недоліків мають спрямовуватись зусилля не лише держави, але й громадських організацій та бізнесу, посилюватись його соціальна відповідальність. Організація та функціонування їх у контексті сучасного менеджменту – необхідний крок на шляху забезпечення сталого розвитку. В цьому аспекті важливим є створення узгодженої системи управління – міжнародного, державного, регіонального, вибудовуючи при цьому схеми, їх взаємодії, що відповідають вимогам міжнародних стандартів [5].

Цілеспрямована діяльність по формуванню сталого розвитку (економічного, соціального та екологічного) у контексті сучасного менеджменту відповідає сучасним соціально-економічним задачам суспільства і має враховувати наукові та методичні досягнення світового досвіду побудови системи менеджменту як інструменту, що забезпечує, поряд з іншими функціями, охорону навчального середовища та сталий розвиток.

Менеджмент у сфері забезпечення сталого розвитку пов'язаний із застосуванням загальних ідей і концепцій менеджменту в усіх ланках сталого розвитку. Він сприяє забезпеченню ефективного використання ресурсів, вдосконаленню структури виробництва, нарощуванню обсягів вироблених товарів і послуг, а також покращенню їх якості. Управлінська діяльність, що пов'язана з формуванням сталого соціально-економічного розвитку базується на основних принципах, яких мають дотримуватись перш за все керівники та фахівці апарату управління підприємства, організації в процесі прийняття них чи інших рішень. Серед останніх слід виділити наступні: науковості, системності, комплексності тощо.

Такий підхід, на наш погляд, дозволить забезпечити формування та реалізацію стратегії сталого розвитку держави, що являє собою узагальнюючу модель дій, необхідних для досягнення поставлених цілей на основі обраних критеріїв та ефективного розподілу й використання ресурсів.

*1. Крамаренко В.И. Экономика и менеджмент сферы услуг: (вопросы теории и методологии) / В.И. Крамаренко; Крымский медицинский ин-т им. С.И. Георгиевского. – Симферополь: Таврида, 1997. – 206 с. 2. Куценко В.И. Менеджмент сферы услуг: монографія / В.И. Куценко, Г.И. Трилленберг; Рада по вивченню продуктивних сил України НАН України. – К.; 2007. – 459 с. 3. Куценко В.И. Моделирование здоров'язбереження нації в контексті гуманітарної парадигми сталого розвитку / В.И. Куценко, О.В. Гаращук // Бізнес, економіка, сталий розвитку, лідерство та інновації. Науковий журнал. – 2018. – №1. – С. 25-34. 4. Прохоренко О. Трансформація компанії государственного сектора економіки / О. Прохоренко. // Менеджер по персоналу. – 2017. – №7. – С. 6-12. 5. Хвостова Н. Система управления эффективностью / Н. Хвостова // Менеджер по персоналу. – 2016. – №3. – С. 30-39.*